

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkyne : **Mgr. Z. M.**, bývajúca v B., zastúpená JUDr. D. Š., advokátkou v B., proti žalovanému : **B. s.r.o.**, so sídlom B., zastúpený JUDr. T. Č., advokátkou v B., **o nahradenie prejavu vôle žalovaného s uzavretím zmluvy o prevode vlastníctva bytu**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 13 C 161/2009, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. apríla 2010 sp.zn. 14 Co 85/2010

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému trovy dovolacieho konania v sume 74,61 € do rúk alebo na účet JUDr. T. Č. do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 11. januára 2010 č.k. 13 C 161/2009-108, ktorým bola žaloba o nahradenie vyhlásenia vôle žalovaného na uzavretie kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu vedeného na Správe katastra B. na LV č. X. katastrálne územie B., byt č. X. na X. poschodí vo vchode č. X. obytného domu súp. č. X., postaveného na parcele č. KN C X. na H. a podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu súp. č. X., zamietnutá s odôvodnením, že žalovaný prevádzanú nehnuteľnosť nadobudol za trhovú cenu stanovenú dohodou a preto daný prevod spĺňa podmienky nadobudnutia vlastníctva uvedených v ustanovení § 4 ods. 1 písm.a/ zákona č. 182/1993 Z.z. Ak žalovaný uvedenú nehnuteľnosť podstatným spôsobom zhodnotil investovaním svojich finančných prostriedkov, na zistenie ceny bytu je potrebné aplikovať ustanovenie § 18 ods. 5 citovaného zákona. Pretože žalovaný nenadobudol vlastníctvo k stavbe, ako k bytovému domu pred 2.6.1998 (§ 29a ods. 3 zákona) a ani ho nenadobudol prevodom od štátneho podniku, štátnej

rozpočtovej organizácie alebo štátnej príspevkovej organizácie (§ 29 ods. 6 zákona), nevznikla mu povinnosť predať byt nájomkyni, t.j. žalobkyni na jej žiadosť a k tomu za cenu podľa ustanovenia § 18 zákona. Žalobkyňa bola zároveň zaviazaná zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania.

Žalobkyňa podala proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. s odôvodnením, že konaním súdov jej bola odňatá možnosť pred súdom konať, čo vidí nielen v tom, že neboli vykonané dôkazy, ktoré žiadala vykonať ale aj v tom, že došlo k nesprávnej aplikácii práva a zákona na tento súdený prípad, teda že súd zákonné predkupné právo žalobkyne vylúčil z pôsobnosti zákona č. 182/1993 Z.z. a takýmto spôsobom odňal žalobkyni možnosť konať pred súdom vo veci zákonného predkupného práva. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu ako aj rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Uplatnila si náhradu trov dovolacieho konania. Zároveň požiadala o odklad vykonateľnosti rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu vo výrokovej časti, v ktorej bola žalobkyňa zaviazaná k náhrade trov konania.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobkyne zamietnuť a priznať mu trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil jediný rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa dovolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovoláním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý

zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy, na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalobkyňou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľky, že v prejednávanej veci jej postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa ustálenej súdnej praxe nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom konania nie je postupom, ktorým by súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (napr. R 37/1993). Žalobkyni ako účastníčke konania nebola preto procesným postupom nižších súdov v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. odňatá možnosť konať pred súdom.

So zreteľom na žalobkyňou tvrdený druhý dôvod prípustnosti aj opodstatnenosti dovolania – nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižšieho stupňa, k tejto vade konania môže dovolací súd prihliadnuť len za podmienky prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolacieho súdu; nejde ale o postup, ktorým by bola žalobkyňi odňatá možnosť konať pred súdom.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobkyňi nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešný účastník v dovolacom konaní podal návrh na uloženie povinnosti nahradiť mu trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol žalovanému vypracovaním vyjadrenia z 22. septembra 2010 k dovolaniu žalobkyne (§ 14 ods. 1 písm.b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 písm.a/ tejto vyhlášky vo výške 55,49 €, čo s náhradou za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 tejto vyhlášky, t.j. 7,21 €) a DPH (§ 18 ods. 3 hore citovanej vyhlášky) vo výške 11,91 €, predstavuje spolu 74,61 €. Dovolací súd nepriznal žalovanému odmenu advokáta za právnu službu prevzatú a príprava, vrátane prvej porady s klientom z dôvodu, že JUDr. T. Č. zastupovala žalovaného v predmetnom konaní pred súdmi nižších stupňov.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2011

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

